

Svar (16/12 03)**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Generelt kan jeg oplyse, at det efter byggelovens § 14 er et krav, at bebyggelse, ejendommens ubebyggede arealer og derpå værende indretninger skal holdes i forsvarlig stand, således at de ikke frembyder fare for ejendommens beboere eller andre eller på anden måde er behæftet med væsentlige mangler. Det er også fastsat i bestemmelsen, at ejendommen skal holdes i en under hensyn til beliggenheden sømmelig stand.

Efter byggelovens § 17, stk. 1 påhviler det ejeren af en ejendom at berigtige forhold, som er i strid med loven.

Hvis en ejendoms vedligeholdelsestilstand er i strid med byggelovens § 14, har kommunen beføjelser til at meddele påbud efter byggelovens § 17, stk 2 til ejendommens ejer om at udbedre manglerne inden for en fastsat tidsfrist. Efterkommes påbuddet ikke, kan det ved dom pålægges ejeren under fastsættelse af tvangsbøder at udføre arbejderne.

Hvis manglerne medfører fare for ejendommens beboere eller andre, gælder en hurtig procedure, jfr. lovens § 18, stk. 2, således et kommunalbestyrelsen umiddelbart uden forudgående dom kan udføre arbejderne for ejerens regning.

Byggelovens bestemmelser om afhjælpning af fareforvoldende mangler gælder som nævnt ovenfor ved fare for ejendommens beboere og andre. Den fare, der kan opstå for andre, ved at der er risiko for, at et hus eventuelt styrter ned ad en skrænt og kan ramme forbipasserende, er således også omfattet af bestemmelsen.

Det er et hovedprincip i byggeloven, at ejeren har valgfrihed mellem flere mulige lovliggørelsesmåder. Kan fareforvoldende mangler afhjælpes på flere forskellige måder, kan kommunen ikke påbyde anvendelsen af en bestemt udbedringsmetode, idet det tilkommer ejeren at fastlægge, hvordan de fareforvoldende mangler skal fjernes. Hvis kommunen derimod vurderer, at faren kun kan afhjælpes ved, at huset rives ned, kan kommunen udstede påbud herom.

I den sag, der omtales i spørgsmålet, er årsagerne til manglerne ved huset tilsyneladende ikke manglende vedligeholdelse af husene, men det forhold, at kysten nedbrydes af havet. Jeg vil derfor gøre opmærksom på, at byggeloven også i et sådant tilfælde kan anvendes til at give ejeren påbud om at fjerne fareforvoldende mangler ved ejendommen.

Foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at standse havets nedbrydende virkning og dermed forebygge fareforvoldende tilstande på en ejendom, er derimod ikke omfattet af byggeloven, men må varetages gennem kystbeskyttelsesloven eller anden lovgivning.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at byggeloven administreres af kommunerne med klageadgang til statsamtet. Jeg har derfor ikke kompetence til at fortage mig noget i den konkrete sag, men jeg vil skrive et brev til borgmesteren i Løkken-Vrå Kommune og redegøre for byggelovens muligheder i den slags sager.

Spm. nr. S 1196

Til økonomi- og erhvervsministeren (8/12 03) af: **Anita Knakkegaard (DF):**

»Mener ministeren ikke, det ville være rimeligt, at en kommune kunne pålægge en husejer at fjerne huset, når der var ½ eller 0 meter til skrænten, hvis ejeren ikke fulgte pålægget, burde kommunen så ikke kunne fjerne huset på ejerens regning (dette er ikke muligt i dag, selv om kommunen gør brug af byggelovens §§ 12, 14, 16 a eller 17, § 18, stk. 1, eller miljøbeskyttelseslovens §§ 27 eller § 28), vil ministeren gøre det muligt for kommunerne fremover at give pålæg om fjernelse, og hvor ejeren ikke følger pålægget gøre det muligt for kommunen at fjerne huset på ejerens regning, mener ministeren, at det er muligt på nuværende tidspunkt med den nuværende lovgivning, og hvilken lovgivning og hvilke paragraffer skal kommunen i bekræftende fald anvende?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1195.

Svar (16/12 03)**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Med hensyn til en kommunes muligheder for at give påbud om at afhjælp mangler ved en ejendom, der frembyder fare for ejendommens beboere eller andre, herunder mulighederne for at